

Становище

на доц. Валентин Савчев, ръководител Департамент „Изящни изкуства”
към НБУ

По конкурс за придобиване на научна и образователна степен „Доктор” по шифър 8.02 Изобразително изкуство /Стенопис/ за дисертационния труд на докторанта Николай Георгиев Шушулов на

Тема: „Влияние на дигиталния медиум върху стенописта от средата на 90-те години на XX век до днес – художествени практики”

Предоставеният дисертационен труд от докторанта Николай Георгиев Шушулов е с обем от 180 страници, библиография на използваната литература и приложение с илюстративен материал.

Дисертационният труд съдържа достатъчен брой значими съвременни литературни източници, очертаващи контекста, различните перспективи и подходи към изследваната тема и проблематиката на стенописта във времето на дигиталните медии. Приложен е прецизно избран и богат илюстративен материал, подкрепящ анализиранияте в изложението тези.

Структурата на дисертацията е разпределена в три части, увод и заключение.

Постигането на поставените цели на изследването се осъществява посредством ясно формулирани основни задачи, чието съдържание и изясняване структурно определя изложението, както и развитието на основните тези на дисертацията. В началото на дисертационния труд не се прави отделен терминологичен анализ, а разглеждането на отделни терминологични категории и проследяването на техния генезис паралелно се представя в контекста на разглежданата съвременна проблематика на стенописта в различните части на дисертационния труд. По подобен начин е структуриран и актуалният преглед на литературните източници по проблематиката на дисертационния труд. За проследяването на аспектите и

проблемите на стенописта в научното изследване е приложен разностранен методологичен инструментариум, който спомага за прецизното фокусиране върху предложените тези в хода на изложението.

Първата част на изследването („Стенописта в контекста на авангардите”) има въвеждащ в проблематиката характер. Прави се анализ на промените в полето на изкуството, предизвикани от авангардните движения през двадесети век, като особено се подчертава значението на неовангардните художествени практики за деконструирането на редица модернистки конвенции в изкуството, като паралелно с това се разполага формата на стенописта в този контекст.

Във втората част на изследването („Трансформации в полето на стенописта във времето на дигиталните медии”) са предложени различни теоретични перспективи за разглеждане на трансформацията на медията на стенописта във времето на дигиталните медии. Проследява се промяната на онтологичното място на стенописта и разширяването на нейните формални граници от обект единствено на архитектурен синтез към широкия спектър от форми на сайт-спесифик изкуството и тяхното място в публичното пространство. Анализирани са и промените на медийните и времевите характеристики на формата на стенописта и нейното хибридиране с други традиционни или нови художествени форми в съвременната ситуация в изкуството и условията на дигиталната среда.

Третата част („Стенописта след стенописта – иновативни художествени практики в полето на стенописта във времето на дигиталните медии”) се явява същностна за изследването. Предложен е анализ на структурните направления и модели на преобразуване на стенописта в съвременната култура като са разгледани различни иновативни и хибридни съвременни художествени практики в полето на стенописта. В тази връзка са структурирани три принципни модела на съвременната форма на стенописта: модел на интеграция; модел на интервенция в публичното пространство и модел на интервенция в пространството на музея и галерията. Направен е паралел между представените принципни модели и техните тенденции и български иновативни съвременни практики, интегриращи формата на стенописта.

Дисертационният труд „Влияние на дигиталния медиум върху стенописта от средата на 90-те години на ХХ век до днес – художествени

практики” е оригинално научно изследване, задълбочено анализиращо значим проблем за стенописта – необходимостта от осъвременяване на понятия, дефиниции и граници на тази традиционна художествена форма в условията на дигиталната среда и съвременната култура.

Принос на дисертационният труд е предложения иновативен подход за структурно диференциране на днешното поле на стенописта и за дефиниране на тенденциите и трансформациите на тази традиционна медия в съвременната ситуация на изкуството в публичното пространство. Анализирани са различни иновативни съвременни реализации на стенописта, използващи дигитални медии, текст, перформанс, видео, както и разнообразни хибридни, интегриращи формата на стенописта художествени практики. Принос е анализирането на такива художествени практики в българския художествен контекст.

В заключение смятам, че научната стойност на дисертационния труд е безспорна, дава нови възможности за изследвания на стенописта и отговаря на изискванията за придобиване на научна и образователна степен „Доктор”.

Давам своята положителна оценка и препоръчвам на уважаемите членове на научното жури, да гласуват за присъждане на образователната степен „Доктор” на докторанта Николай Георгиев Шушулов.

26. 04. 2017 г.

доц. В. Савчев